در راه الله پیکار کنید. هرکس به اندازه ی فاصله ی میان گرفتن و رها کردن پستان شتر - به وقت دوشیدن آن - در راه الله پیکار کند، بهشت بر او واجب می شود.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که می گوید: یکی از اصحاب رسول الله صلی الله علیه وسلم از دره ای که در آن چشمه ای کوچک با آب گوارا بود، گذشت و از آن خوشَش آمد؛ با خود گفت: کاش از مردم کناره گیری کنم و در این دره اقامت نمایم؛ اما این کار را نمی کنم تا از رسول الله صلی الله علیه وسلم اجازه بگیرم. لذا تصمیمش را با رسول الله صلی الله علیه وسلم در میان نهاد که ایشان فرمود: «لا تَفعلْ؛ فَإنَّ مُقامَ أَحَدِكُمْ في سَبيلِ اللهِ أَفْضَلُ مِنْ صَلاَتِهِ في بَيْتِهِ سَبْعِينَ عَاماً، أَلا تُحِبُّونَ أنْ يَغْفِرَ الله لَكُمْ، وَيُدْخِلَكُمُ الجَنَّةَ؟ أُغْزُوا في سَبيلِ الله، من قَاتَلَ فِي سَبِيلِ اللهِ فُوَاقَ نَاقَةٍ وَجَبَتْ لَهُ الجَنَّةُ»: «این کار را نکن؛ حضور و نبردِ هریک از شما در راهِ الله، از نمازِ هفتاد سال در خانه برتر است. آیا دوست ندارید الله شما را بیامرزد و وارد بهشت بگرداند؟ در راه الله پیکار کنید. هرکس به اندازه ی فاصله ی میان گرفتن و رها کردن پستان شتر - به وقت دوشیدن آن - در راه الله پیکار کند، بهشت بر او واجب می شود».

[حسن است] [به روایت ترمذی - به روایت احمد]

مردی از اصحاب رسول الله صلی الله علیه وسلم از دره ای در کوهی می گذرد؛ در این دره چشمه ای با آبی گوارا جریان دارد؛ این چشمه توجه او را به خود جلب می کند و درنتیجه دوست دارد از مردم کناره گیری کرده و در این مکان دلچسب و گوارا اقامت نموده و به عبادت الله پرداخته و از آن چشمه بنوشد. اما با خود می گوید تا از رسول الله صلی الله علیه وسلم در این مورد اجازه نگیرد، اقدامی نخواهد کرد؛ لذا این مساله را با رسول الله صلی الله علیه وسلم در میان می گذارد؛ و ایشان می فرماید: «چنین کاری نکن». رسول الله صلی الله علیه وسلم او را از این کار نهی می کند. چون جهاد در راه الله بر وی واجب می باشد و در این حالت عزلت نشینی برای ادای نوافل، مصداق معصیت و نافرمانی است چون مستلزم ترک واجبی می باشد. سپس به وی می فرماید: «حضور و نبردِ هریک از شما در راهِ الله، از نمازِ هفتاد سال در خانه برتر است». یعنی جهاد در راه الله برتر از هفتاد سال نماز خواندن است. چون فواید جهاد عام و فراگیر است بر خلاف نماز که فایده ی آن تنها متوجه نمازگزار می باشد. در ادامه می فرماید: «آیا دوست ندارید الله شما را بیامرزد و وارد بهشت بگرداند؟» یعنی اگر دوست دارید الله متعال گناهان تان را ببخشد و بیامرزد و شما را وارد بهشت کند، باید در راه الله جهاد کنید و در این راه صبر کنید و امید پاداش داشته باشید. سپس فضل آن را بیان می کند: «هرکس به اندازه ی فاصله ی میان گرفتن و رها کردن پستان شتر - به وقت دوشیدن آن - در راه الله پیکار کند، بهشت بر او واجب می شود». یعنی هرکس در راه الله و برای اعلای کلمه ی الله بجنگد، بهشت بر او واجب می شود هرچند مشارکت وی در جنگ بسیار کوتاه باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3723